

Bułgaria

Sądy krajowe**Krajowe instytucje ochrony praw podstawowych****Rzecznik Praw Obywatelskich****Wyspecjalizowane organy ochrony praw człowieka****Inne****Sądy krajowe**

Sprawy dotyczące unijnych praw podstawowych może rozstrzygnąć w pierwszej instancji każdy bułgarski sędzia, ponieważ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi część europejskiego prawodawstwa pierwotnego (obowiązującego w takim samym zakresie jak traktat lizboński). Dlatego bułgarscy obywatele mogą zwrócić się do sądu okręgowego (*okrazhen sad*), powołując się na Kartę, w przypadku gdy uznają, że nie uwzględniono ich praw podstawowych. Sądy bułgarskie mają te same kompetencje w zakresie praw podstawowych zapisanych w bułgarskiej konstytucji oraz postanowień umów międzynarodowych, których Bułgaria jest stroną.

Skargi na indywidualne decyzje administracyjne można składać do sądów administracyjnych (*administrativen sad*) i Najwyższego Sądu Administracyjnego (*varhoven administrativen sad*).

Każdy sąd w Bułgarii zamieszcza na swojej stronie internetowej opis swojej struktury i zakresu kompetencji. Strona internetowa

[Najwyższej Rady Sądownictwa](#) zawiera szczegółowy wykaz bułgarskich sądów, wraz z adresami i linkami do ich stron internetowych (wyłącznie w języku bułgarskim).

Krajowe instytucje ochrony praw podstawowych

Proszę zapoznać się z sekcją dotyczącą Rzecznika Praw Obywatelskich.

Rzecznik Praw Obywatelskich**Rzecznik Praw Obywatelskich Republiki Bułgarii****Adres:**

ul. George Washington 22

Sofia 1202, Bułgaria

Tel. +359 2 810 69 55

E-mail: priemna@ombudsman.bg

Strona internetowa: <http://www.ombudsman.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Rzecznik Praw Obywatelskich dysponuje środkami przewidzianymi przez prawo umożliwiającymi badanie spraw, w których doszło do naruszenia lub zagrożenia praw i wolności obywatelskich ze względu na działania lub zaniechania organów krajowych lub lokalnych, jak również osób, którym powierzono pełnienie zadań publicznych. Zakres kompetencji Rzecznika Praw Obywatelskich jest szeroki i obejmuje prawa polityczne, gospodarcze, społeczne, kulturalne oraz inne prawa obywatelskie. Jest to organ chroniący praw wszystkich obywateli, w tym dzieci, osób niepełnosprawnych, mniejszości, cudzoziemców itp.

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Do Rzecznika Praw Obywatelskich skargi można wносить drogą pocztową, osobiście, pocztą elektroniczną lub nawet ustnie. Są one następnie rejestrowane przez urzędnika. Skargami zajmuje się wydział ds. przyjmowania skarg (*priemna*) oraz sekretariat (*delovodstvo*). Wydział ds. przyjmowania skarg funkcjonuje od 5 stycznia 2006 r. i jest czynny codziennie. W wydziale tym eksperci zajmują się sprawami obywateli – którzy stawili się osobiście lub skontaktowali się z urzędem telefonicznie. W czwartki Rzecznik Praw Obywatelskich przyjmuje również interesantów osobiście, po uprzednim umówieniu spotkania, w godzinach od 9:00 do 12:30.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Skargi lub zawiadomienia o nieprawidłowościach może skierować do Rzecznika każda osoba, niezależnie od obywatelstwa, płci, przekonani politycznych czy wyznania. Skargi anonimowe lub zawiadomienia o nieprawidłowościach dotyczące zdarzeń sprzed ponad dwóch lat nie są rozpatrywane. Rzecznik Praw Obywatelskich może wszcząć postępowanie wyjaśniające z urzędu, jeżeli uzna, że leży to w interesie publicznym.

Skargi są rejestrowane w dzienniku podawczym, a następnie kierownik Biura Rzecznika Praw Obywatelskich przekazuje je do odpowiedniej służby wewnętrznej celem dalszego rozpatrzenia. Naczelnik wydziału powierza sprawę referentowi sprawy, który ma jeden miesiąc na jej wyjaśnienie. W przypadku spraw, które wymagają pogłębionego badania, termin ten jest przedłużony do trzech miesięcy. Referent sprawy może zażądać od skarżącego dodatkowych informacji lub zwrócić się do właściwego organu administracji publicznej o dokonanie określonych czynności lub dostarczenie danych informacji. Organy krajowe i lokalne, osoby prawne i osoby fizyczne są zobowiązane do dobrowolnego przekazywania informacji Rzecznikowi Praw Obywatelskich i przekazywania mu pozyskanych informacji oraz współpracy z Rzecznikiem Praw Obywatelskich w związku ze skargami przesłanymi do tego organu. Jeżeli skarga dotyczy sprawy, którą należy być może skierować od organu administracji wyższej instancji lub innej wyspecjalizowanej instytucji (komisji lub agencji), rzecznik może doradzić skarżącemu skontaktowanie się z daną instytucją, o ile sprawa nie wymaga zbadania jej przez Rzecznika. W przypadku gdy sprawa nie wchodzi w zakres kompetencji Rzecznika, zamiast jej zbadania, Rzecznik powiadomi skarżącego i doradzi mu skontaktowanie się z odpowiednim organem. Jeżeli skarżący wyrazi zgodę, Rzecznik może przekazać skargę do tego organu.

Rzecznik może w każdym czasie zaproponować przeprowadzenie mediacji na potrzeby osiągnięcia polubownego rozwiązania w drodze przesłania oferty mediacji do skarżącego oraz podmiotu lub osoby, której dotyczy skarga. W razie przyjęcia propozycji przez obie strony, Rzecznik udziela wszelkiej możliwej pomocy w celu rozwiązania konfliktu, np. pośrednicząc w kontaktach lub pomagając w negocjacjach między stronami.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

W zależności od ustaleń poczynionych w toku postępowania – nie licząc odpowiedzi skarżącego – wydawane są zalecenia skierowane do właściwego organu dotyczące działań, które organ może podjąć w celu wyeliminowania przyczyn i praktyk, które doprowadziły do naruszenia praw danej osoby.

Rzecznik często wydaje opinie dotyczące szczególnych zagadnień, które są następnie publikowane na stronie internetowej i przekazywane dalej do właściwego organu i mediów. Jeżeli problem dotyczy istniejących przepisów prawnych, Rzecznik może wydać zalecenia skierowane do Zgromadzenia Narodowego i Rady Ministrów, aby dokonać odpowiednich zmian ustawodawczych. Jeżeli przepisy naruszają konstytucję oraz prawa i wolności obywatelskie, Rzecznik jest uprawniony do skierowania sprawy do Trybunału Konstytucyjnego na potrzeby ustalenia, czy tak faktycznie jest. Ponadto w przypadku stwierdzenia rozbieżności w orzecznictwie Rzecznik jest uprawniony do skierowania sprawy do Najwyższego Sądu Kasacyjnego (varhoven kassationsen sad) lub Najwyższego Sądu Administracyjnego (varhoven administrativen sad) na potrzeby dokonania wykładni przepisów prawa.

Wyspecjalizowane organy ochrony praw człowieka

Krajowy organ ds. równości

1. Komisja Antydyskryminacyjna

Adres:

Bul. Dragan Tsankov 35

Sofia 1125, Bułgaria

Tel.: + 359 2 807 30 30

Faks: + 359 2 807 30 58

E-mail: kzd@kzd.bg

Strona internetowa: <http://www.kzd-nondiscrimination.com/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Komisja Antydyskryminacyjna

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Komisja Antydyskryminacyjna rozpoznaje sprawy:

na podstawie pisemnej skargi osoby, której dane naruszenie dotyczy;
z własnej inicjatywy;

na podstawie informacji otrzymanych przez osoby prawne i fizyczne lub organy państwowe lub publiczne;

Skarga lub zawiadomienie o nieprawidłowościach należy złożyć w Komisji Antydyskryminacyjnej w terminie trzech lat od popełnienia czynu. Jeżeli upłynęły trzy lata, sprawa nie zostanie rozpoznana, a w przypadku gdy już wszczęto postępowanie, sprawa zostanie oddalona. Jeżeli sprawa została już skierowana do sądu, Komisja nie rozpocznie postępowania. W przypadku wycofania skargi lub zawiadomienia o nieprawidłowościach lub niesprostowania błędu przez skarżącego w terminie wyznaczonym przez Komisję Antydyskryminacyjną, sprawa zostanie oddalona.

Skarga musi zawierać:

imię i nazwisko skarżącego;

adres kontaktowy skarżącego lub adres jego siedziby;

opis okoliczności faktycznych leżących u podstaw skargi; w przypadku działań popełnionych we własnym imieniu, wyszczególnienie popełnionych czynów i zaniechań, oraz wskazanie czasu, miejsca i sprawcy czynu, a w przypadku pracowników strony, której dotyczy skarga, informacje o tym, jakie czyny lub zaniechania wynikające z obowiązków ustawowych lub umownych oraz powiązane z tym działania przyczyniają się do powstania odpowiedzialności strony, której dotyczy skarga, z tytułu czynów o charakterze dyskryminacyjnym);

uszczegółowione żądania dotyczące odszkodowania. Zagadnienie musi wchodzić w zakres kompetencji Komisji Antydyskryminacyjnej określony w ustawie o przeciwdziałaniu dyskryminacji. Skarżący są zobowiązani przedstawić dowody na piśmie lub w innej formie albo wyraźnie wskazać, jakie ich zdaniem dowody powinna zbadać Komisja Antydyskryminacyjna (np. wskazać osoby, które powinno się przesłuchać w charakterze świadka, lub lokalizację dokumentów w posiadaniu osób trzecich);

datę i podpis skarżącego lub jego przedstawiciela.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Przewodniczący Komisji Antydyskryminacyjnej przekazuje akta sprawy do zespołu specjalizującego się w danym rodzaju dyskryminacji. Zespół wyznacza przewodniczącego i sprawozdawcę spośród swoich członków. Sprawozdawca gromadzi pisemne dowody niezbędne do udokumentowania okoliczności faktycznych sprawy. Postępowanie wyjaśniające musi zakończyć się w terminie 30 dni. W przypadku skomplikowanych spraw przewodniczący Komisji Antydyskryminacyjnej może przedłużyć termin o kolejne 30 dni. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego sprawozdawca przedstawia swoje ustalenia przewodniczącemu zespołu. Przewodniczący wyznacza datę rozprawy i wzywa strony do stawiennictwa.

Komisja Antydyskryminacyjna jest uprawniona do:

żądania wydania dokumentów i innych informacji potrzebnych w postępowaniu wyjaśniającym;

żądania wyjaśnień od podmiotów objętych postępowaniem wyjaśniającym;

przesłuchiwanie świadków;

Wszystkie osoby fizyczne, osoby prawne i organy publiczne mają obowiązek współpracy z Komisją Antydyskryminacyjną poprzez przedstawianie informacji i dokumentów oraz składanie wyjaśnień na piśmie za każdym razem, gdy zażąda tego Komisja. Za odmowę można nałożyć grzywnę.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

W trakcie pierwszego posiedzenia przewodniczący zespołu wzywa strony do polubownego rozstrzygnięcia sporu. Jeżeli strony to uczynią, porozumienie osiągnięte w tym trybie jest zatwierdzone, a sprawa zostaje zamknięta. Jeżeli strony osiągną częściowe porozumienie, postępowanie będzie dotyczyło zagadnień, co do których nie osiągnięto porozumienia. Porozumienie podlega wykonaniu, przy czym Komisja nadzoruje zgodność z jego postanowieniami. Jeżeli osiągnięcie porozumienia jest niemożliwe, Komisja Antydyskryminacyjna rozstrzyga sprawę co do jej istoty w terminie 14 dni od rozprawy.

W swoim werdykcie Komisja Antydyskryminacyjna może:

stwierdzić, czy doszło do naruszenia;

stwierdzić, kto jest sprawcą, a kto poszkodowanym;

nałożyć karę lub inne wiążące środki administracyjne, jeżeli Komisja uzna, że doszło do naruszenia;

Komisja Antydyskryminacyjna może zastosować następujące wiążące środki administracyjne:

wydać wiążące instrukcje skierowane do pracowników i urzędników publicznych mające na celu naprawienie naruszenia przepisów antydyskryminacyjnych;

zawiesić obowiązywanie bezprawnych decyzji lub regulaminów wewnętrznych pracodawcy, które powodują lub mogą powodować dyskryminację.

Komisja Antydyskryminacyjna jest uprawniona ustawowo do stosowania środków przymusu administracyjnego w celu przymuszenia podmiotów do wykonania jej decyzji.

Decyzje Komisji Antydyskryminacyjnej podlegają zaskarżeniu do Sądu Administracyjnego miasta Sofii w terminie 14 dni.

2. Krajowa Rada ds. Równouprawnienia Płci

Adres:

Rada Ministrów
bul. Dondukov 1
Sofia 1594, Bułgaria

Strona internetowa: <http://www.mlsp.government.bg/equal/index.asp>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Krajowa Rada ds. Równouprawnienia Płci w ramach Rady Ministrów

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Krajowa Rada ds. Równouprawnienia Płci zapewnia współpracę organów rządowych i organizacji pozarządowych w zakresie opracowywania i realizacji krajowej polityki równouprawnienia płci poprzez ułatwianie konsultacji, współpracy i koordynacji.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Krajowa Rada ds. Równouprawnienia Płci:

doradza Radzie Ministrów;

bada wnioski ustawodawcze i inne akty dotyczące równouprawnienia płci i wydaje na ich temat opinie;

bada projekty decyzji sporządzonych przez Radę Ministrów i wydaje opinie na temat ich spójności ze strategią w dziedzinie równouprawnienia płci;

koordynuje działania organów państwowych oraz organizacji pozarządowych przy wdrażaniu krajowej polityki w zakresie równouprawnienia płci i międzynarodowych zobowiązań Bułgarii w tym obszarze;

proponuje krajowe środki polityki w zakresie płci – niezależnie lub wspólnie z Komisją Antydyskryminacyjną;

utrzymuje kontakty z ich odpowiednikami za granicą i międzynarodowymi organizacjami, którym powierzono podobne zadania i działające w podobnych obszarach;

pomaga partnerom społecznym i organizacjom pozarządowym we wdrażaniu krajowych i regionalnych projektów w dziedzinie równouprawnienia płci oraz godzenia życia zawodowego i prywatnego, jak również monitoruje wyniki w tym zakresie;

organizuje badania dotyczące czynników wpływających na jej działalność.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Opracowywanie i realizacja krajowej polityki dotyczącej równouprawnienia płci.

Organ ds. ochrony danych

1. Komisja ds. Ochrony Danych Osobowych

Adres:

Bul. Prof. Tsvetan Lazarov No 2

Sofia 1592, Bułgaria

Tel. + 359 2 91 53 518

Faks: + 359 2 91 53 525

E-mail: kzld@cpdp.bg

Strona internetowa: <http://www.cdpd.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Komisja ds. Ochrony Danych Osobowych

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Komisja wspomaga rząd w realizacji polityki ochrony danych osobowych.

Ma również kompetencje w zakresie rozstrzygania skarg dotyczących naruszeń bezpieczeństwa danych osobowych.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Każda osoba może zawiadomić Komisję ds. Ochrony Danych Osobowych o naruszeniu praw wynikających z ustawy o ochronie danych osobowych w terminie roku od powzięcia wiadomości o naruszeniu tych regulacji i nie później niż pięć lat po jego wystąpieniu. Po wpływie skargi do Komisji skarga zostaje przekazana do Dyrekcji ds. Procedur i Nadzoru, która wydaje opinię na potrzeby Komisji na temat klasyfikacji i dopuszczalności skargi. Następnie Komisja zwołuje posiedzenie niejawne, na którym decyduje, czy sprawa jest dopuszczalna i jaką procedurę należy zastosować. Komisja może wszcząć postępowanie wyjaśniające, gromadzić dowody i występować o opinie osób trzecich. Jeżeli skarga zostaje uznana za dopuszczalną, zainteresowane strony zostają należycie poinformowane. Jednocześnie wyznacza się termin rozprawy. Strony są wzywane na rozprawę wraz innymi zainteresowanymi osobami trzecimi. Komisja wydaje decyzję w terminie 30 dni od otrzymania skargi. Odpis decyzji przesyła się zainteresowanym stronom i innym zainteresowanym osobom trzecim. Komisja może wydać nakaz wobec strony, która dopuściła się naruszenia, wyznaczyć termin usunięcia przyczyny naruszenia lub nałożyć karę administracyjną. Jej decyzje podlegają zaskarżeniu do Najwyższego Sądu Administracyjnego w terminie 14 dni od ich otrzymania.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Osoby fizyczne, osoby prawne lub organy administracji publicznej mogą wystąpić do Komisji o zaopiniowanie danego aktu prawnego w odniesieniu do ustawy o ochronie danych osobowych.

Komisja może wydawać nakazy wobec administratorów danych osobowych

i nakładać tymczasowe zakazy przetwarzania danych osobowych w przypadku naruszenia norm ochrony danych osobowych.

Inne wyspecjalizowane organy

1. Krajowa Rada ds. Mniejszości Etnicznych i Integracji

Adres:

Rada Ministrów

bul. Dondukov 1

Sofia 1594, Bułgaria

Tel. +359 2 940 36 22

Faks: +359 2 940 21 18

E-mail: Rositsa.Ivanova@government.bg – sekretariat NSSIEV

Strona internetowa: <http://www.nccedi.government.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Krajowa Rada ds. Mniejszości Etnicznych i Integracji przy Radzie Ministrów

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Rada – w tym jej sekretariat – zajmuje się wszystkimi zagadnieniami związanymi z pochodzeniem etnicznym.

Chociaż w sekretariacie nie ma specjalnej komórki zajmującej się skargami i wnioskami, specjaliści zatrudnieni w sekretariacie Rady w razie potrzeby rozstrzygają zgłoszone sprawy.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Krajowa Rada ds. Mniejszości Etnicznych i Integracji jest organem konsultacyjnym i koordynacyjnym, wspomagającym Radę Ministrów w zakresie opracowywania i realizacji polityki dotyczącej mniejszości etnicznych i ich integracji.

Usprawnia współpracę między organami państwowymi a organizacjami pozarządowymi broniącymi interesów mniejszości etnicznych i propagującymi stosunki między grupami etnicznymi.

Koordynuje i nadzoruje wdrażanie Krajowego Planu Działania w ramach „Dekady Integracji Romów” na lata 2005-2015 oraz zobowiązań podjętych przez wszystkie organy państwowe zgodnie z ich zakresem kompetencji w odniesieniu do „Dekady Integracji Romów”.

Każdy obwód posiada własną radę ds. mniejszości etnicznych i integracji, która współpracuje z gubernatorem obwodu. Są one organami konsultacyjnymi i koordynującymi, które wspierają wdrażanie polityki dotyczącej zagadnień związanych z pochodzeniem etnicznym i integracją na szczeblu obwodu.

Rady gmin mogą zakładać własne lokalne rady ds. mniejszości etnicznych i integracji.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Oprócz szerokiego zakresu obowiązków administracyjnych Sekretariat Krajowej Rady ds. Mniejszości Etnicznych i Integracji odpowiada za utrzymywanie kontaktów operacyjnych oraz udzielanie radom obwodów i radom gmin pomocy metodologicznej w zakresie współpracy w kwestiach etnicznych i integracji.

2. Agencja ds. Osób Niepełnosprawnych

Adres:

ul. Sofroni Vrachanski 104-106

Sofia 1233, Bułgaria

Tel. +359 2 940 80 95 832 90 73

Faks: +359 2 832 41 62

E-mail: ahu@mlsp.government.bg

Strona internetowa: <http://ahu.mlsp.government.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Agencja ds. Osób Niepełnosprawnych

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Agencja zajmuje się głównie wnioskami o wpis do rejestru dostawców wyrobów medycznych i rejestru wyspecjalizowanych przedsiębiorstw prowadzonych przez osoby niepełnosprawne i na ich rzecz, jak również wniosków odnoszących się do praw osób niepełnosprawnych. Zarządza również projektami realizowanymi w ramach różnorodnych programów finansowanych przez Agencję.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Wnioski są rejestrowane w automatycznym systemie informatycznym „Docman”, po czym dyrektor naczelny przesyła je kierownikowi Biura Agencji oraz jego dyrektorom, którzy przekazują je właściwym referentom.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Wniosek jest rozpatrywany lub odpowiedź zostaje przesłana do wnioskodawcy.

3. Państwowa Agencja ds. Ochrony Dzieci

Adres:

ul. Triaditsa No 2

Sofia 1051, Bułgaria

Tel. +359 2 933 90 10, +359 2 933 90 16

Faks: +359 2 980 24 15

E-mail: sacp@sacp.government.bg

Strona internetowa: <http://sacp.government.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Państwowa Agencja ds. Ochrony Dzieci

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

W Bułgarii prawa dzieci określone w Konwencji o prawach dziecka ONZ są zagwarantowane w ustawie o ochronie dzieci przyjętej w 2000 r. oraz przez Państwową Agencję ds. Ochrony Dzieci, założoną w 2001 r. W ten sposób Bułgaria dba o zapewnienie odpowiedniej pomocy rodzicom i opiekunom prawnym oraz stworzenie infrastruktury instytucji i usług opieki nad dziećmi.

Za ochronę dzieci w Bułgarii odpowiadają:

Rzecznik Państwowej Agencji ds. Ochrony Dzieci, która wspiera go w wykonywaniu jego zadań;

oddziały Agencji Opieki Społecznej;

ministrowie właściwi dla pracy i polityki społecznej; spraw wewnętrznych; edukacji, młodzieży i nauki; sprawiedliwości; spraw zagranicznych; kultury; zdrowia; a także burmistrzowie lub prezydenci miast.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Ustawa o ochronie dzieci przewiduje szczególną ochronę dzieci zagrożonych. Każde dziecko ma prawo do ochrony przed przemocą, tj. przed zmuszaniem do udziału w czynnościach szkodliwych dla jego zdrowia lub rozwoju fizycznego, psychicznego, moralnego i edukacyjnego; przed narażaniem na metody wychowawcze naruszające jego poczucie godności; przed przemocą fizyczną, psychiczną i innymi formami przemocy oraz przymusu naruszającymi jego najlepszy interes; przed wykorzystywaniem do żebrania, prostytucji, propagowania treści pornograficznych, nielegalnego uzyskiwania dochodów lub niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych.

W Bułgarii realizuje się następujące środki na rzecz ochrony dzieci:

w środowisku rodzinnym: udzielanie porad, wsparcie, pomoc prawna, poradnictwo psychologiczne i opieka społeczna. Działania w tym zakresie prowadzi Agencja Opieki Społecznej na wniosek rodziców dziecka, jego opiekunów prawnych, opiekunów lub samego dziecka albo z inicjatywy własnej Agencji Opieki Społecznej. Usługi świadczy Agencja Opieki Społecznej lub inne jednostki;

poza środowiskiem rodzinnym: umieszczenie dziecka w rodzinie lub u krewnych albo bliskich przyjaciół bądź w rodzinie zastępczej oraz usługi opieki społecznej świadczone w miejscu zamieszkania dziecka lub w wyspecjalizowanej instytucji. O zastosowaniu środków o tym charakterze postanawia sąd.

Tymczasowe miejsce zamieszkania do czasu wydania orzeczenia przez sąd zapewnia Agencja Opieki Społecznej;

dopiero gdy wszystkie próby umieszczenia dziecka w środowisku rodzinnym zawiodą, dziecko kierowane jest do wyspecjalizowanej instytucji.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Państwowa Agencja ds. Ochrony Dzieci egzekwuje prawa dzieci poprzez:

kontrole, które gwarantują, że prawa dziecka są przestrzegane we wszystkich szkołach publicznych i prywatnych przedszkolach i ośrodków opieki nad dziećmi lub ich poszczególnych oddziałach, szpitalach, oddziałach Agencji Opieki Społecznej, podmiotach świadczących usługi opieki społecznej na rzecz dzieci i organizacji pozarządowych prowadzących działalność w zakresie ochrony dzieci;
nadzór nad ośrodkami specjalistycznej opieki nad dziećmi;
egzekwowanie minimalnych standardów opieki społecznej. We wszystkich powyższych sytuacjach Agencja wydaje wiążące polecenie usunięcia naruszeń. Niezastosowanie się do tych wiążących poleceń jest zagrożone karą grzywny lub karą pieniężną, której nałożenie poprzedza długie postępowanie. Jeżeli w postępowaniu zostanie stwierdzone, że doszło do naruszenia praw dziecka, Agencja wydaje najpierw wiążącą instrukcję (indywidualną decyzję administracyjną), od której można się odwołać do sądu w terminie ustawowym wynoszącym 14 dni. Jeżeli do tego nie dojdzie, wiążąca instrukcja staje się skuteczna. Po wygaśnięciu wiążącego polecenia, sprawca czynu musi poinformować Agencję o tym, że dostosował się do odpowiednich regulacji prawnych.

4. Państwowa Agencja ds. Uchodźców

Adres:

Bul. Knyaginya Maria Luiza 114 B
Serdika
1233 Sofia; Bułgaria
Tel.: +359 2 80 80 901 – przewodniczący
Faks: +359 2 295 59 905
E-mail: sar@saref.government.bg

Strona internetowa: <http://www.aref.government.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Państwowa Agencja ds. Uchodźców

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Wnioski o udzielenie azylu i o połączenie rodziny są rozpatrywane zgodnie z ustawą o azylu i uchodźcach (łączenie rodzin reguluje art. 34). Wszelkie decyzje dotyczące azylu i łączenia rodzin podlegają zaskarżeniu w trybie przewidzianym w tej ustawie. Wszystkie inne rodzaje wniosków reguluje regulamin wewnętrzny Agencji dotyczący udzielenia ochrony.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Najważniejszym bułgarskim aktem prawnym dotyczącym uchodźców jest ustawa o azylu i uchodźcach. Inne przepisy w tym zakresie można znaleźć w kodeksie postępowania administracyjnego i w ustawie o cudzoziemcach. Akt ten wraz z kodeksem postępowania administracyjnego i bułgarską ustawą o azylu i uchodźcach stanowią ramy prawne bułgarskiego systemu azylowego.

Na podstawie tej ustawy istnieją cztery rodzaje ochrony szczególnej:

azyl: udziela go Prezydent Republiki Bułgarii cudzoziemcom, którzy są prześladowani ze względu na swoje przekonania lub działalność na rzecz uznawanych na szczeblu międzynarodowym praw i wolności;

status uchodźcy;

status osoby objętej ochroną humanitarną (która odpowiada ochronie uzupełniającej, o której mowa w art. 15 dyrektywy 2004/83/WE dotyczącej kwalifikacji do ochrony międzynarodowej);

ochrona tymczasowa – udzielana na określonych warunkach w sytuacji masowego napływu uchodźców.

Agencja odpowiada za rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu lub statusu uchodźcy. Jej prezes jest jedynym funkcjonariuszem uprawnionym do przyznania w Bułgarii statusu uchodźcy lub statusu osoby objętej ochroną humanitarną.

Obecnie wszystkie wnioski o nadanie statusu uchodźcy są rozpatrywane przez ośrodki dla uchodźców w Sofii i we wsi Banja w pobliżu Nowej Zagory.

Osoby ubiegające się o azyl muszą stawić się w Agencji osobiście. Wnioski złożone na granicy lub u innego organu muszą być niezwłocznie przekazane Agencji.

Osoby ubiegające się o azyl są rejestrowane w dniu złożenia wniosku w Agencji.

Agencja jest zobowiązana przekazać osobie ubiegającej się o azyl pouczenie o obowiązującej procedurze, jej prawach i obowiązkach oraz organizacjach udzielających pomocy prawnej i socjalnej. Pouczenie musi zostać przekazane w języku zrozumiałym dla tej osoby i jest odczytywane przez tłumacza tuż przed rejestracją wniosku. Osoby te otrzymają odpis pouczenia w tym języku. Ubiegający się o azyl są zobowiązani wypełnić formularz, w którym wskazują wyłącznie swoje cechy biologiczne. Wniosek jest następnie rozpatrywany zgodnie z procedurą dublińską. Funkcjonariusze pobierają odciski palców osoby ubiegającej się o azyl w celu ich wprowadzenia do systemu Eurodac i zadają szereg standardowych pytań dotyczących podróży.

Jeżeli państwem właściwym do rozpatrzenia wniosku jest Bułgaria, wniosek jest rozpatrywany w trybie przyspieszonym, zgodnie z którym organ, który przeprowadził postępowanie sprawdzające wnioskodawcy (funkcjonariusz wyznaczony przez kierownika) jest odpowiedzialny za wydanie decyzji. Organ ten może odmówić azylu, jeżeli sprawa nie spełnia kryteriów określonych w ustawie o azylu i uchodźcach, może również zamknąć sprawę lub przekazać akta sprawy do dalszego rozpatrzenia w trybie zwykłym.

Jeżeli decyzja nie zapadnie w terminie trzech dni, wniosek zostanie automatycznie rozpatrzony w trybie zwykłym. Decyzja organu, który przeprowadził procedurę sprawdzającą, wymaga zatwierdzenia przez właściwych funkcjonariuszy. W razie konieczności akta mogą zostać zwrócone do dalszego zbadania. Po zatwierdzeniu decyzji, jest ona formalnie spisywana, zatwierdzana przez Wydział ds. Metodyki, podpisywana przez właściwych funkcjonariuszy i przedkładana prezesowi Agencji do podpisu.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Przyznanie statusu uchodźcy, statusu osoby objętej ochroną humanitarną lub oddalenie wniosku o udzielenie azylu.

5. Stały Komitet ds. Praw Człowieka i Etyki Policyjnej

Adres:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Ministerstvo na vătreshnite raboti)
ul 6 Septemvri 29
Sofia 1000, Bułgaria
Tel.: + 359 2 982 50 00 – (centrala)
Strona internetowa: <http://www.mvr.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Stały Komitet ds. Praw Człowieka i Etyki Policyjnej

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Komitet pełni funkcję pomostu między Ministerstwem Spraw Wewnętrznych a organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, odgrywając ważną rolę w tym zakresie. Posiada oddziały w placówkach obwodowych Ministerstwa.

Komisja bada wszystkie materiały dotyczące ochrony praw człowieka, które zostały przekazane departamentom Ministerstwa.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Zakres działań Komitetu obejmuje aktywną współpracę z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, propagowanie pozytywnych praktyk policyjnych i harmonizację przepisów w związku z członkostwem Bułgarii w UE. Działa na podstawie rocznego planu działań, który jest aktualizowany co roku. Jego coroczny plan prac obejmuje następującą działalność:

analiza wykonywania właściwych unormowań prawnych i proponowanie ich poprawy;
propagowanie etycznego postępowania i poszanowania praw człowieka w codziennej pracy policyjnej;
zapewnianie szkoleń w zakresie praw człowieka dla funkcjonariuszy policji.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

przestrzegane są prawa podejrzanych przebywających w policyjnej izbie zatrzymań;

zapewnione jest przestrzeganie kodeksu etyki;

przeprowadzane są kontrole mające na celu zapewnienie przestrzegania przepisów ustawowych oraz przepisów wykonawczych i regulaminów wewnętrznych Ministerstwa, w tym dotyczących etyki policyjnej i praw człowieka.

6. Komisja ds. Praw Człowieka, Religii i Petycji Zgromadzenia Narodowego

Adres:

Pl. Narodno Sabranie 2 (Posiedzenia plenarne)

Pl. Knyaz Aleksandar I 1 (Komisje i gabinety członków Parlamentu)

Sofia 1169, Bułgaria

Centrala: +359 2 939 39

Faks: +359 2 981 31 31

E-mail: infocenter@parliament.bg

E-mail: humanrights@parliament.bg

Strona internetowa: <http://www.parliament.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Komisja ds. Praw Człowieka, Religii i Petycji Zgromadzenia Narodowego

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Komisja parlamentarna zajmuje się **legislacją** w dziedzinie praw człowieka i wolności religijnych. Dodatkowo zajmuje się **innymi zagadnieniami** przedłożonymi przez osoby fizyczne i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, stowarzyszenia i fundacje w formie skarg, wniosków, zawiadomień o nieprawidłowościach, sugestii.

Tematyka, jaką zajmuje się Komisja, jest bardzo zróżnicowana i obejmuje wszystkie aspekty życia społecznego, którymi nie zajmują się sądy. Petycje dotyczą w większości problemów społecznych, a w następnej kolejności systemu sądownictwa, działań i zaniechań ze strony organów w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, decyzji planistycznych, samowoli budowlanej, reprivatyzacji gruntów rolnych i leśnych. Dąży się do współpracy w zakresie systemu szkolnictwa, opieki zdrowotnej, działań i zaniechań samorządu terytorialnego, zagadnień religijnych, skarg dotyczących działań administracji rządowej, dyskryminacji na tle etnicznym itp.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Komisja jest bezpośrednim łącznikiem między bułgarskim parlamentem a obywatelami. Jej rola jest ściśle określona. Regulamin wewnętrzny Komisji szczegółowo określa tryb rejestracji, przesyłania i archiwizowania petycji, wniosków i sugestii przesyłanych do Komisji drogą pocztową i mailową lub składanych w biurze podawczym Zgromadzenia Narodowego oraz sposób rejestrowania każdego etapu procedury. Każdy dokument zostaje opatrzony sygnaturą, jest wpisywany do specjalnej ewidencji i przekazywany do właściwego referenta, który rozpatruje go i przesyła odpowiedź, bądź, gdy wymagają tego okoliczności, w stosownym terminie kieruje akta sprawy do właściwego organu. Komisja poświęca szczególną uwagę tym organom władz lokalnych i centralnych, które nie przestrzegają ustawowych terminów na udzielenie odpowiedzi przewidzianych w kodeksie postępowania administracyjnego. Ponadto pracownicy Komisji udzielają telefonicznie porad dotyczących praw procesowych i wyjaśniają, w jakich sprawach mogą udzielić pomocy.

Petycje anonimowe nie są rozpatrywane.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Obywatele uzyskują poradę i pomoc w kwestiach dotyczących obrony konstytucyjnie gwarantowanych praw obywatelskich.

7. Dyrekcja Generalna Ministerstwa Sprawiedliwości ds. Wykonywania Wyroków Kryminalnych

Adres:

Bul. General N. Stoletov 21

Sofia 1309, Bułgaria

Tel.: + 359 2 813 91 90

Faks: +359 2 931 15 74

E-mail: mailto:gdin_ias@abv.bg; gdin@gdin.bg

Strona internetowa: <http://www.gdin.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Dyrekcja Generalna Ministerstwa Sprawiedliwości ds. Wykonywania Wyroków Kryminalnych

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Skargi osób osadzonych dotyczą głównie środków dyscyplinarnych, przeniesienia do innej placówki, warunków osadzenia, warunków bytowych, opieki medycznej i postępowania pracowników zakładu.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Na środki dyscyplinarne stosowane na mocy art. 101 ustawy o wykonywaniu orzeczeń w postępowaniu karnym i osadzeniu przysługuje zażalenie – w terminie siedmiu dni od zawiadomienia – do Dyrektora Generalnego ds. Wykonywania Wyroków Kryminalnych, jeżeli środki te zostały wydane przez naczelnika danego zakładu karnego lub innej placówki penitencjarnej, bądź do Ministerstwa Sprawiedliwości, jeżeli zostały wydane przez Dyrektora Generalnego. Osadzony może złożyć zażalenie na umieszczenie go w izolatce do sądu okręgowego właściwego dla danej placówki, w terminie trzech dni od zawiadomienia o postanowieniu.

Postanowienie o umieszczeniu osadzonego w izolatce na okres ponad dwóch miesięcy bez prawa do uczestnictwa w zajęciach grupowych (art. 120 ustawy) może wydać wyłącznie Dyrektor Generalny ds. Wykonywania Wyroków Kryminalnych. Na postanowienie to przysługuje zażalenie do właściwego sądu

okręgowego w terminie 3 dni od zawiadomienia o postanowieniu. Postanowienie o przeniesieniu do innego zakładu karnego wydaje Dyrektor Generalny ds. Wykonywania Wyroków Kryminalnych.

Na postanowienie to przysługuje zażalenie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od zawiadomienia o postanowieniu.

Postanowienia o zaostreniu warunków odbywania kary wydaje Komisja ds. Wykonywania Wyroków Kryminalnych (art. 74 ust. 1 ustawy). Na postanowienia to przysługuje zażalenie do sądu okręgowego właściwego dla danej placówki penitencjarnej w terminie 14 dni od zawiadomienia o postanowieniu.

Na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za szkody wyrządzone obywatelom przez państwo i władze gminne skargi na warunki bytowe, opiekę zdrowotną i postępowanie funkcjonariuszy placówki penitencjarnej rozpatrują sądy administracyjne, zgodnie z kodeksem postępowania administracyjnego.

Postanowienia wydawane w tym trybie podlegają jednokrotnemu zaskarżeniu. Skargi wniesione w trybie art. 71 ust. 1 ustawy o ochronie przed dyskryminacją są rozpoznawane przez sądy rejonowe lub Komisję Antydyskryminacyjną. Ten tryb postępowania reguluje kodeks postępowania cywilnego, a orzeczenia wydane w jego toku mogą być zaskarżone dwukrotnie. Rozstrzygnięcia Komisji podlegają zaskarżeniu przed Najwyższym Sądem Administracyjnym w trybie przewidzianym w kodeksie postępowania administracyjnego.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Wraz z uprawomocnieniem się, decyzje administracyjne i postanowienia sądowe stają się wiążące i są wykonywane przez Dyрекcję Generalną i jej organy regionalne.

8. Krajowa Komisja ds. Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi

Adres:

Blvd G. M. Dimitrov 52, 1797 Sofia, Bułgaria

Tel. + 359 2 807 80 50

Faks: + 359 2 807 80 59

E-mail: office@antitraffic.government.bg

Strona internetowa: <http://antitraffic.government.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Krajowa Komisja ds. Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi w ramach Rady Ministrów

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Zawiadomienie o handlu ludźmi mogą składać w sekretariacie Komisji same ofiary handlu ludźmi lub osoby je reprezentujące.

Komisja rozpatruje również skargi obywateli dotyczące jej funkcjonowania pod względem administracyjnym. Terminy rozpatrywania takich skarg określa ustawa.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Komisja przekazuje zawiadomienia właściwej służbie administracji publicznej celem podjęcia działań następczych, dochodzenia lub wyjaśnienia. Ofiarom gwarantuje się anonimowość na podstawie art. 20 ustawy o handlu ludźmi. Jeżeli ofiarą jest małoletni, Komisja jest zobowiązana niezwłocznie powiadomić Państwową Agencję ds. Ochrony Dzieci, która podejmuje czynności wymagane na podstawie ustawy o ochronie dzieci.

Na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu handlowi ludźmi przedstawiciele organizacji pozarządowych i organizacji międzynarodowych mających siedziby w Bułgarii i działających w dziedzinie handlu ludźmi mogą brać udział w posiedzeniach Komisji. Aby to uczynić, należy złożyć pisemny wniosek i określone dokumenty na podstawie art. 12 regulaminu wewnętrznego Komisji.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Jeżeli przedłożone dokumenty są niekompletne lub zawierają błędy, Komisja może zażądać od wnioskodawcy ich uzupełnienia lub sprostowania w wyznaczonym terminie. W terminie 30 dni od otrzymania skargi Komisja wydaje decyzję, od której można się odwoływać do Najwyższego Sądu Administracyjnego.

9. Centralna Komisja ds. Przystępczości Nieletnich

Adres:

Bul. Knyaz Dondukov 9, czwarte piętro

Sofia 1000, Bułgaria

Tel.: + 359 2 981 11 33

Faks: +359 2 987 40 01

Strona internetowa: <http://www.ckbppmn.government.bg/obshti/funktzii.html>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Centralna Komisja ds. Przystępczości Nieletnich

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Działanie Komisji obejmuje:

koordynowanie pracy organów rządowych i organizacji *non profit* w dziedzinie zapobiegania i zwalczania przystępczości nieletnich;

zarządzanie pracami lokalnych komisji ds. przeciwdziałania przystępczości nieletnich w całym kraju i nadzorowanie ich;

analizowanie i agregowanie danych statystycznych, badanie tendencji i przygotowywanie prognoz;

uczestnictwo w pracach legislacyjnych dotyczących problemów nieletnich;

podnoszenie społecznej świadomości w zakresie zachowań młodzieży stwarzających trudności;

informowanie opinii publicznej o sytuacjach, które mogą spowodować przystępcze zachowania nieletnich, środkach edukacyjnych, które można realizować, przystępczości nieletnich w kraju i rozwoju sytuacji w tym zakresie.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

W zakres odpowiedzialności lokalnych komisji ds. przeciwdziałania przystępczości nieletnich wchodzi organizacja, koordynacja i nadzór prowadzonych na szczeblu gminnym działań mających na celu zapobieganie antyspołecznym zachowaniom nieletnich i ich ograniczanie.

Dysponują one również uprawnieniami w zakresie badania przypadków przystępczości nieletnich. Kodeks karny zawiera rozdział zatytułowany „Przepisy szczególne dotyczące nieletnich”, który nawiązuje do art. 40 Konwencji o prawach dziecka ONZ i art. 11 regułu pekińskich. Zgodnie z przepisami tego rozdziału pierwszeństwo nadaje się środkom o charakterze edukacyjnym, o których mowa w art. 13 ustawy o przeciwdziałaniu przystępczości nieletnich. Środki te są stosowane poza strukturami systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i mają funkcje czysto edukacyjne i społeczne. Obejmują one poradnictwo na rzecz rozwiązywania problemów związanych z zachowaniem, zachęcanie rodziców do większego zaangażowania i wspieranie zawodowych pedagogów.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Po przeprowadzeniu analizy przyczyn zachowań stwarzających trudności podejmowane są odpowiednie środki. W przypadkach zaniedbania, stosowne środki mogą również zostać zastosowane w odniesieniu do rodziców.

10. Krajowe Biuro Pomocy Prawnej

Adres:

ul. Razvigor 1

Sofia 1421, Bułgaria

Tel.: +359 2 81 93 200

Faks: + 359 2 865 48 12

E-mail: nbpp@nbpp.government.bg

Strona internetowa: <http://www.nbpp.government.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Krajowe Biuro Pomocy Prawnej

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Wnioski o pomoc prawną należy kierować do kierownika Biura.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Osoba ubiegająca się o pomoc prawną musi:

otrzymywać zasiłki lub kwalifikować się do otrzymania miesięcznych zasiłków

być umieszczona w specjalistycznej placówce opieki społecznej; lub

w rodzinie zastępczej lub u krewnych lub bliskich przyjaciół odpowiadających za opiekę nad dzieckiem zgodnie z ustawą o ochronie dzieci.

Wnioskodawca jest zobowiązany przedstawić jeden z następujących dokumentów:

poświadczenie dyrektora lokalnego oddziału Agencji Opieki Społecznej (zwanej również Dyrekcją ds. Opieki Społecznej), że w czasie złożenia wniosku wnioskodawca pobierał comiesięczne świadczenia z opieki społecznej zgodnie z art. 9 przepisów wykonawczych ustawy o pomocy społecznej;

lub

oryginał poświadczenia dyrektora oddziału Agencji Opieki Społecznej, że wnioskodawca kwalifikuje się do otrzymywania comiesięcznych świadczeń z opieki społecznej;

oraz

wnioskodawca jest również zobowiązany do przedłożenia oświadczenia o sytuacji finansowej jego rodziny.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Kierownik biura albo przyznaje pomoc prawną, albo odmawia jej przyznania.

Na jego postanowienie przysługuje zażalenie do Sądu Administracyjnego miasta Sofii zgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego.

11. Krajowa Rada ds. Pomocy i Odszkodowań dla Ofiar Przestępstw

Adres:

Ministerstwo Sprawiedliwości (Ministerstvo na pravosădieto)

ul. Slavyanska 1

Sofia 1040, Bułgaria

Tel.: + 359 2 9 237 359

Faks: +359 2 980 62 93

E-mail: compensation@justice.government.bg

Strona internetowa: <http://www.compensation.bg/>

Nazwa jednostki/instytucji przyjmującej wnioski/skargi/roszczenia związane z naruszeniami praw (w stosownych przypadkach)

Krajowa Rada ds. Pomocy i Odszkodowań dla Ofiar Przestępstw

Krótki opis wniosków/skarg/roszczeń rozpatrywanych przez instytucję

Rada rozpatruje wnioski o odszkodowania finansowe przewidziane ustawą o pomocy i odszkodowaniach dla ofiar przestępstw. Do uzyskania odszkodowania kwalifikują się osoby, które poniosły szkodę materialną w wyniku aktów terrorystycznych; zabójstwa; czynu umyślnego, którego skutkiem jest ciężki uszczerbek na zdrowiu; zgwałcenia lub napaści seksualnej powodujących poważny uszczerbek na zdrowiu; handlu ludźmi; przestępstw popełnionych w ramach zorganizowanego związku przestępczego; a także innych poważnych umyślnych przestępstw skutkujących śmiercią lub ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu (art. 3 ust. 3 ustawy). Czyn musiał zostać popełniony po 30 czerwca 2005 r. Przepisy przewidują odszkodowanie z tytułu następującej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa:

1. kosztów medycznych niepokrywanych ze środków Narodowego Funduszy Ubezpieczeń Zdrowotnych;
2. utraconych dochodów;
3. kosztów prawnych;
4. utraty środków do życia;
5. kosztów pogrzebu;
6. innych szkód materialnych.

Konieczne jest przedstawienie dokumentów potwierdzających.

Krótki opis procedury/czynności rozpatrywania wniosków/skarg/roszczeń

Ofiary przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 3 o odszkodowaniu i wsparciu dla ofiar przestępstw, mogą składać wnioski o odszkodowanie do gubernatora obwodu lub Rady w terminie dwóch miesięcy od wejścia w życie aktu prawnego, o którym wyraźnie mowa w art. 12 ustawy. Termin rozpatrzenia roszczeń przez Radę wynosi trzy miesiące.

Krótki opis możliwych wyników procedury/czynności.

Rada odbywa posiedzenia przynajmniej raz na trzy miesiące, by rozstrzygnąć roszczenia odszkodowawcze. Decyzje Rady są podejmowane zwykłą większością głosów osób obecnych na posiedzeniu i muszą zawierać uzasadnienie uznania roszczeń lub ich odrzucenia. Decyzje nie podlegają zaskarżeniu.

Inne

Baza danych organizacji pozarządowych – <http://www.ngobg.info/bg/search/advanced.html>

Ostatnia aktualizacja: 10/05/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.